

høitærede Justitsminister vil medvirke Sit til, at der, med mit Lovforslag som Udgangspunkt, maa fremkomme Noget, som virkelig kan bære en Udvikling i denne Henseende. Jeg tror at turde sige, at dette Lovemne er af en saadan Vigtighed, og at vi i denne Henseende staa saa langt tilbage for de fleste civiliserede Nationer, at det Spørgsmaal, naar det først er blevet sat paa Dagsordenen, heller ikke vil udgaa deraf nu, inden en Lovreform er bleven Frukten af samme.

Dan: Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa, hvad den ærede Ordfører eller Forslagsstiller allerede har antydet, og hvad han har en væsentlig Fortjeneste af; nemlig at løse en Del af den Opgave, som hører ind under Betegnelsen Kvindesagen, der udgjør et af Tidens saakaldte brændende Spørgsmaal. Dette er i mine Tanker for saavidt en stor Sag, som jeg tror bør hilses med Glæde, og som jeg for mit Bedkommende vil være den ærede Forslagsstiller taknemlig for. Thi Formaalet er jo at skaffe Kvinden den Jævnbyrdighed med Manden, som hun haade, efter guddommelige og naturlige Love bør have, men som hun aldrig har haft, hverken efter europæiske eller asiatiske civiliserede Samfunds Vanebegreber. Forslagets Stamme, eller hvad den ærede Forslagsstiller hæværvnte Forslagets. Kjærne, kan jeg saaledes slutte mig til, men Bøxten eller den videre Udfoldning, Grenene, maa efter min Mening bestaares noget. Hvad denne Jævnbyrdighed særlig i Ægtefællers angaar, saa nærer jeg den Synsmaade, at den væsentlig skal søge sin Fyldstgjørelse i begge Ægtefællernes Fællesskab, og dette saa meget som muligt, og ikke i personlige Særrettigheder. Udenfor Ægtefællers er der derimod et andet Forhold, der gjør sig gjældende, der maa nemlig den ugifte Kvinde stilles saaledes, at hun faar sin Jævnbyrdighed, fyldstgjørelse i en Eigestilling i Pligter og Rettigheder lige over for Loven, sikrede ved dennes Garanti. Ægtefællers skal derimod ikke være et beregnende Aktieforetagende, der lettelig og uvilkaarlig bliver en Klamme for Juristeri og Lovtræfferi, men det skal være en aandelig og moralisk Eningspagt, der skal voxe frem af gjensidig nbetinget, ubrødelig Kjærlighed og Tillid mellem Ægtefællers; det skal paa den Maade blive et Ægtefællers i Ordets sande

aandelige Betydning. Men det kan ikke negtes, at der gives Forhold, hvor dette Forbillede for det sande Ægtefællers falder ud af Bevidstheden hos Ægtefolk, og saa maa der jo kunne oprettes Ægtefællerskontrakter, som kunne være en Udfylgning af det, som staa dem imellem. Hertil skal jeg nærmere komme tilbage, men først vil jeg tillade mig at fremkomme med nogle enkelte Bemærkninger til Lovforslaget, som dog ikke skulle blive ret mange eller vidtløftige, da jeg nemlig har til Hensigt at meddele det høie Thing et lille Udfast, en Antydning til et Lovforslag i ganske saa Paragrafer, som jeg særlig paa Grund af Tidsforholdene mener, at det kunde være mere tjenligt at skaffe Lovkraft end dette i mange Enkeltheder udprægede Forslag, saaledes som det foreligger. Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets § 3. Jeg antager, at ærede Medlemmer have Lovforslaget for sig. Mod de Bestemmelser, der indeholdes i Nr. 1 og ligeledes i Nr. 2, har jeg ikke noget videre at bemærke; men derimod med Hensyn til hvad der omtales under Nr. 3 og Nr. 4. Hvad nu særlig Nr. 3 angaar, som paabyder, at hvad der erhverves ved selvstændig Virksomhed, skal være Særeieendom, tror jeg at Udførelsen heraf i Praxis vil have overordentlig store Vanskeligheder — for ikke at sige, at den vil blive umulig. Jeg vil anføre et Tilfælde. Man tænke sig et Par Ægtefolk, hvor Manden har en lille lavt lønnet — enten privat eller offentlig Væftling — f. Ex. paa 500 Kroner, og Hustruen har for sit særlige Vedkommende en Indtægt enten som Lærerinde i en Skole eller ved en lille Garnhandel, som indbringer hende omtrent det samme Beløb, som Manden har. I og for sig er ikke nogen af disse særlige Indtægter tilstrækkelig til at opretholde Underholdet i en Husholdning, og der som enhver af dem, naar der ikke var nogen fælles Formue, som de kunde drage Renter af, havde Lov til at gjøre sig nyttig, hvad deres særlige, selvstændige Virksomhed indbringer, saa ser jeg ikke, hvorledes en saadan Husholdning skal kunne føres. Med Hensyn til § 5 skal jeg kun bemærke, at den indeholder en efter min Mening temmelig vag Bestemmelse, naar der siges med følgende Ord „med mindre det sker til fælles Nytte og uom-